

Lucija Globokar, 9. a

Urša Sever, 5. c

Tian Strelec Gorše, 9. b

Atif Alijić, 1. b

Sara Mustafić, 8. c

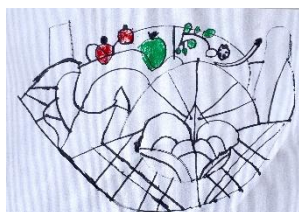
Ajda Šteblaj, 7. c

Rok Sever, 3. a

Maruša Bizjak, 2. a

Aleks Triglav, 1. a

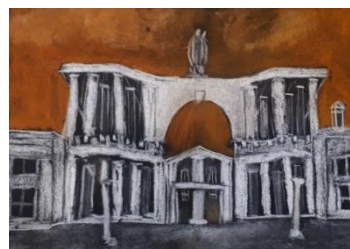
Brina Judež, 3. a

Marcel Pušenjak Klemenc, 7. a

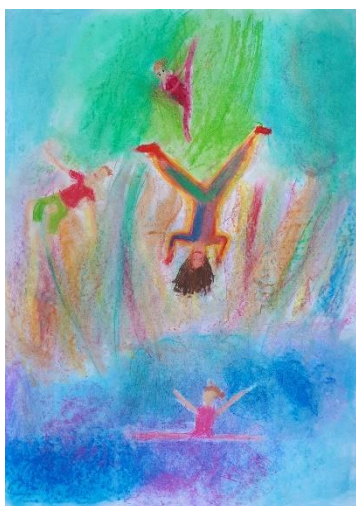
Adnan Smajić, 2. a

Benjamin Jakaš, 9. c

Tia Babič, 7. b

Dea Oven, 8. c

Miha Kajtna, 2. a

Tia Babič, 7. b

Tež Valant, 5. c

iskrice

Časopis OŠ PRULE
Šolsko leto 2019/20
I. številka, 24. 2. 2020

iskrice

Stenski in spletni časopis učenk in učencev OŠ Prule Ljubljana

Glavna urednica: Alja Sterle (7. b); **novinarji:** Nina Lavrič, Zala Pirc, Pia Vežjak, Daša Vidmar (vse 6. a), Chloé Amand, Tia Babić, Beti Bandelj, Alja Sterle (vse 7. b), Lejla Avdijaj, Tara Doles, Jurij Fortuna, Marko Planinc (vsi 9. b); **mentorica:** Andreja Popović; **likovna podoba in oblikovanje časopisa:** Suzana Zgonec; **aplikacije za spletno stran:** Jurij Fortuna; **naslovnica:** kolaž likovnih del učencev 1.–9. razreda

Namesto uvoda

Živimo v 21. stoletju v centru Evrope, v državi z urejenim sistemom, šolanjem ... Obvezno osnovnošolsko šolanje nam naroča naša ustava, sicer pa je izobraževanje svobodno. Pogosto se nam, otrokom in mladim, šola zdi odveč, saj predstavlja veliko dela in manj prostega časa. Včasih se nam tudi zdi, da je povsod po svetu tako.

Pa vendar na svetu skoraj 303 milijonov otrok in mladih ne hodi v šolo. Na Unicefu ugotavljajo, da vsak peti otrok ne hodi v šolo in se ne izobražuje – torej nima možnosti, ko odraste, da opravlja delo, ki ga želi, da si izbere poklic, ki ga veseli. Združeni narodi Slovenijo uvrščajo na 21. mesto v svetovnem merilu izobraževanja.

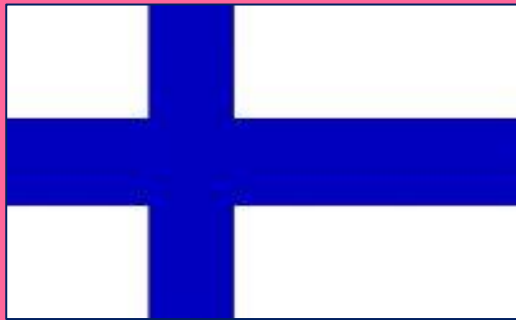
Najboljši izobraževalni sistem na svetu ima Norveška, sledijo ji pa Avstralija, ZDA, Nizozemska in pa še Nemčija. Najslabši izobraževalni sistem na svetu ima Niger (186. mesto), najslabšega v Evropi pa najrevnejša evropska država Moldavija (na 113. mestu). Tako smo se odločili, da bo glavna tema tokratnih Iskrice *šola*.

Vabljeni k branju.

Alja Sterle,
glavna urednica

Zanima nas, kako poteka šolanje po svetu. Pogledali smo v šolske sisteme na Finskem, v Franciji, na Kitajskem in v Rusiji.

Učni sistem na

FINSKEM

V samem vrhu

Finska je po podatkih iz leta 2015 dosegla dobre rezultate: pri matematiki so se uvrstili na 14. mesto po svetu. 4. mesto so dosegli pri branju in 5. pri naravoslovju.

Finski šolski sistem velja za enega najbolj učinkovitih na svetu. Predstavniki iz drugih držav množično potujejo v Helsinke, da bi se od Fincev naučili, kako narediti dobro šolo. Raziskave kažejo, da so finski učenci po dosežkih na vrhu lestvic po samoocenah svojega znanja pa zgolj na sredini – prav nasprotno od slovenskih šolarjev, ki so uvrščeni precej nizko po uspehu in visoko po svojih ocenah lastnega znanja.

Finski vrtci sprejemajo otroke, stare od 5 do 7 let. Pri šestih letih je možno – ne pa obvezno – otroka vključiti v enoletno pripravo na šolo, torej v nekakšno malo šolo. Osnovna šola traja 9 let, vanjo so vključeni otroci, stari od 7 do 16 let. Država krije vse materialne stroške: učbenike in druge potrebe za šolanje.

Kaznovanja ni

Kot pomembne kakovosti finski strokovnjaki za šolstvo izpostavljajo: majhen osip v osnovnih in srednjih šolah, visoko izobražene in motivirane učitelje, zmerne količine domačih nalog.

Posebej poudarjajo, da ob rednem šolskem delu ni potreb po privatnih inštrukcijah učencev. V osnovnošolskem izobraževanju ni nacionalnih preverjanj znanj ali inšpekcijskih pregledov.

Eksterno preverjanje ni obvezno – vsako leto ga opravijo le na vzorcu šol – toda šole oziroma občine in za to celo plačajo. Poudarjajo, da ne obstaja razvrstitvena lista šol. Prav tako ni tekmovanja ali primerjave, ni strahu pred kaznimi ali finančnimi sankcijami.

Značilnosti finskih šol:

- ✓ Učiteljski poklic je dobro plačan in zelo spoštovan.
- ✓ Ne obstajajo šolske inšpekcije ali ocenjevanje učiteljev.
- ✓ Učitelji v učilnicah v povprečju preživijo štiri ure na dan, dve uri na teden (ki sta prav tako plačani) porabijo za strokovni razvoj.
- ✓ Državni učni načrt predstavlja samo ohlapne smernice, učiteljem je dopuščeno veliko svobode.
- ✓ Učitelje izberejo izmed najboljših 10 odstotkov maturantov (leta 2010 se je 6.600 kandidatov potegovalo za 660

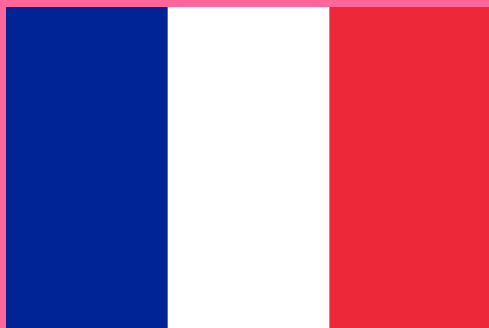
prostih mest na izobraževanju za osnovnošolskega učitelja).

- ✓ Učitelji nimajo dodatka k plači za uspešnost, saj bi v tem primeru obstajala nevarnost, da bi se preveč posvečali kazalnikom lastne kakovosti na škodo učencev.
- ✓ Večina šol je financiranih iz javnih sredstev.
- ✓ Vse učence poučujejo v isti učilnici, ne glede na njihove sposobnosti.
- ✓ Število učencev pri urah naravoslovja je omejeno na šestnajst, da lahko pri vsaki uri izvajajo poskuse.
- ✓ Šolski dan je kratek, poletne počitnice so dolge od 10 do 11 tednov.

- ✓ V enem dnevu imajo učenci skupno 75 minut odmora.
- ✓ Učence ocenjujejo le njihovi učitelji. Edino nacionalno preverjanje znanja je pri 16 letih.
- ✓ Povprečno ima finska osnovna šola 195 učencev, povprečen razred pa 19 učencev.

Daša Vidmar, Zala Pirc

- <http://kje-vas-cevelj-zuli-solstvo.blogspot.com/2016/02/finski-solski-sistem.html> (Marjana Škalič)
- <https://www.rtvsl.si/uredniski-izbor/finski-solski-cudez-malo-domacih-nalog-veliko-zaupanja-v-ucitelje/432017>
- <https://www.portalplus.si/1558/finsko-solstvo/>

Šolanje v

FRANCIJI

Osnovna šola v Franciji

V Franciji pa imajo pouk v ponedeljek, torek, četrtek, petek in nekatere šole imajo pouk tudi v soboto. Pouk imajo cel dan (8.30–16.30) in v tem času ni dodatnih dejavnosti. V sredo nimajo pouka in takrat so cel dan prosti in imajo čas za dodatne dejavnosti.

V Sloveniji imamo en teden počitnic vsakih sedem tednov, medtem ko imajo v Franciji vsakih šest tednov dva tedna počitnic. Na koncu osnovne šole učenci opravljajo test, ki se imenuje "bac". Če ga opravijo, so sprejeti na univerzo, na kateri želijo nadaljevati šolanje. Če pa testa ne opravijo, niso sprejeti. Učenci ne poznajo "točk", ki jih zbiramo v Sloveniji.

Bi bili zadovoljni z oceno 20?

Tudi ocene so drugačne. Od 1. do 3. razreda imajo ocene a, b, c. V 4. in 5. razredu imajo učenci ocene od 1 do 10. Od 6. do 9. razreda pa potem še v srednji šoli imajo ocene od 1 do 20, pri čemer je pozitivna ocena od 10 naprej.

V Franciji razrede odštevaj

Francoski razredi imajo zanimivo zaporedje:

1. razred = CP
2. razred = CE1
3. razred = CE2
4. razred = CM1
5. razred = CM2
6. razred = 6

7. razred = 5
8. razred = 4
9. razred = 3
1. LETNIK = 2
2. LETNIK = 1
3. LETNIK = "terminal"

Pravila

Imajo podobna pravila kot v šolah Slovenije. Glavno pravila, ki velja v vseh šolah, pa je to, da v nobeni šoli ni WI-FI-ja zaradi zdravja. Poleg tega pa je prepovedana uporaba telefonov.

Vir:

- <https://www.francoscina.com/zanimivosti/o-francozih/sola/>
- [osebni vir \(oče Chloé. Amand\)](#)

Chloé Amand, Tia Babić

Šolstvo in šolski sistem na *KITAJSKEM*

Izobrazba je na Kitajskem vrednota, ki ima prednost pred vsemi drugimi stvarmi. Velja za odskočno desko za blaginjo in dobro službo. Šolanje je zahtevno.

Začetek učenja

Učenje se v vrtcu začne že pri 3 letih in takrat se začne boj za položaj v družbi in doseg rezultata, ki bodo družini v ponos. Otroke učijo tekmovanja in dela za najvišje ocene. Starši otrokom ne prizanašajo, ampak so do njih zelo zahtevni. Kitajci imajo za svoje otroke velike načrte in jih dosledno vodijo k njihovi uresničitvi. Učenci pa izobraževanje razumejo kot dolžnost do naroda in družine.

Posledice

Ocena -5 ima za posledico ure in ure dodatnih vaj. Kitajski otroci zelo trdo delajo – ure in ure se učijo in pogosto sodelujejo pri dodatnih dejavnostih, ki jih izberejo starši. Najpogosteje so to učne ure angleščine, igranje glasbenih instrumentov, plavanje in druge gibalne dejavnosti.

Učitelji v šoli

Učitelji so na Kitajskem deležni velikega spoštovanja. Pred začetkom poučevanja se več let skupaj z mentorjem pripravljajo na poučevanje, po zaposlitvi pa se morajo stalno strokovno izobraževati in stremeti k izpopolnjevanju načina poučevanja.

Sistem

Kitajski šolski sistem se deli na tri ravni: osnovna šola, gimnazija in srednja šola in nato pa izpiti za visokošolski študij.

Šola

Osnovna šola traja od 6. do 11. leta in je brezplačna. Po podatkih kitajskega ministrstva za šolstvo je v devetletno osnovno šolo vključenih 99,7 % šoloobveznih otrok.

Tri leta srednješolskega izobraževanja so obvezna in brezplačna, druga tri zahtevajo minimalno šolnino. Za sprejem na univerzo je potreben sprejemni izpit. Konkurenca za študij na najboljših univerzah zelo velika. Včasih mora biti učenec eden od najboljših v svoji provinci, da bi ga sprejeli na najboljše visoke šole.

Izobraževalni sistem daje najboljše rezultate na svetu

Kitajska se rada hvali z najboljšim šolskim sistemom, saj kitajski 15-letniki dosegajo najboljše rezultate (1. mesto) na testih iz branja, matematike in naravoslovja. Za primerjavo:

Slovenija je bila leta 2015 pri matematiki na 21. mestu, pri branju na 38. mestu.

V Sloveniji se v šoli naučimo 25 črk. Z njimi zapisujemo besede, naši kitajski vrstniki pa se morajo naučiti vsaj dva tisoč znakov. Vsako leto okoli 400. To ni lahko, saj vsaka pismenka pomeni besedo ali del besede.

Ker je branje in gledanje za oči zelo naporno, starejši osnovnošolci v Pekingu delajo kratke vaje za sproščanje oči in blaženje napetosti. Po pouku pa se doma učijo še naprej. Časa za igro ni veliko.

Nekateri starši menijo, da so njihovi otroci preobremenjeni in na to opozarjajo tudi učitelje. A po drugi strani številni starši od svojih otrok zahtevajo, da se čim več učijo tudi doma, saj naj bi se tako po osnovnem šolanju lahko vpisali na čim boljše fakultete.

Alja Sterle in Beti Bandelj

Povzeto po:

- <https://www.scholaro.com/pro/Countries/china/Education-System>
- <https://www.domovina.je/kako-kitajci-solajo-svojo-mladino-izobrazevanje-dolznot-dokk-naroda-in-druzine/>
- tails.com/china/cat13/sub82/item1094.html
- <https://otroski.rtvsl.si/infodrom/prispevek/1335>
- <file:///D:/Users/Ucenec/Downloads/kitajska-kaj-moras-vedeti-preden-se-odpravis-na-pot-sl.pdf>
- <https://www.infoplease.com/world/world-statistics/school-years-around-world>

Šola v

RUSIJI

Šola v Rusiji pričakuje spoštovanje in disciplino

Šola se v Rusiji imenuje drugače in traja 11 let. Prvih 9 let poteka srednja šola, ki je brezplačna in obvezna, deli pa se na dve stopnji: 1. stopnja traja 4 leta (začetno splošno izobraževanje), 2. stopnja traja 4 leta (osnovno splošno izobraževanje), 3. stopnja pa je licej oz. gimnazija. Stopnjam pravijo tudi začetna šola, osnovnošolska in višji razredi. Učitelji so strogi, učenčev uspeh nenehno vrednotijo z mesečnimi točkovanji. Zanimivo je, da tudi učenci vrednotijo učitelje glede na določene kriterije.

Dve matematiki in dve kemiji

V prvi razred gredo učenci, ki so stari 6 let in pol. V začetni šoli jih uči en učitelj skoraj vse predmete, od 5. razreda naprej poučuje več učiteljev glede na posamezni predmet, za

katerega so izobraženi (podobno kot pri nas). Z učenjem angleščine začnejo v 2. razredu. Zanimivo je, da imajo od 5. do 9. razreda dva matematična predmeta: računstvo in geometrijo, pri maternem jeziku imajo posebej jezik in posebej književnost, pri kemiji imajo posebej splošno in anorgansko kemijo. Dnevov dejavnosti nimajo.

Matura

Po zaključenih 9-ih razredih imajo obvezne nacionalne preizkuse znanja iz matematike, ruščine in dveh predmetov po izboru. Rezultati se upoštevajo pri vpisu na višje razrede (gimnazijo) – na 10. in 11. razred. V zadnjih razredih se pripravljajo na študij na fakulteti.

Zanimivo je, da učenci zelo pogosto opravljajo vseh 11 let šolanja fizično na isti šoli. Na koncu jih čaka neke vrste matura iz ruščine in matematike, ostali predmeti so izbirni, število ni omejeno, vsak si izbere tiste predmete, ki jih potrebuje za vpis na izbrano fakulteto.

Nina Lavrič

- https://ru.wikipedia.org/wiki/skolnoe_obrazovanie_v_rossii
- ustni vir: Mariia Sutormina

skozi strani

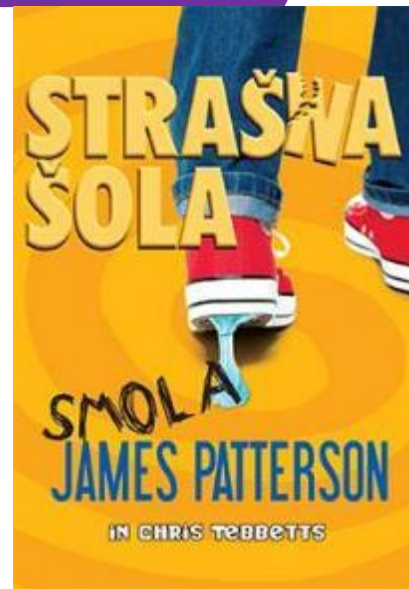
James Patterson

Zbirka STRAŠNA ŠOLA

Ocena: 5
Starost: 11 +

Knjige govorijo o Božu in Ivani, ki hodita na grozno osnovno šolo Podmecen. Knjige so zelo zabavne, zanimive in hkrati smešne. Preberi knjige in ugotovi, ali bosta Božo in Ivana preživela osnovno šolo.

Zala Pirc

Margit Auer

Zbirka ŠOLA MAGIČNIH ŽIVALI

Ocena: 5
Starost: 9 +

Ta šola ima skrivnost:

Kdor ima srečo, tukaj najde najboljšega prijatelja na vsem svetu. Magično žival. Žival, ki zna govoriti. In ko je enkrat tvoja ...

Ugotovi, kaj se zgodi, ko je magična žival enkrat tvoja, in preberi zbirko knjig.

1. del: Šola magičnih živali
2. del: Same luknje
3. del: V temi
4. del: Odklop
5. del: Top in flop
6. del: Vse mokro
7. del: Kje je gospod Modrinjak?
8. del: Noro zaljubljeni
9. del: Okameneli

Zala Pirc

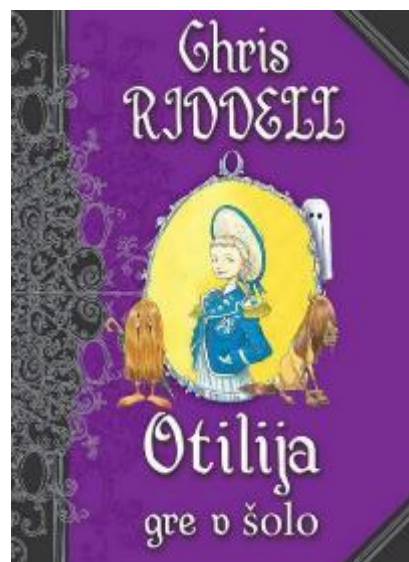
Chris Riddell

OTILIJA GRE V ŠOLO (2. del)

Ocena: 4,5
Starost: 10 +

Knjiga govori o dekletu po imenu Otilija. Otilijinih staršev skoraj vedno ni doma, ker vedno službeno potujeta. Nato v parku Otilija sreča neko dekle, ki potlej postaneta prijateljici. Dekle hodi v šolo, kjer lahko tudi prenočijo, pravzaprav so tam vse dni in noči. Otilija se odloči hoditi v šolo. Pred hišo jo že čaka šolski avtobus. V šoli vsak večer pripoveduje strašljive zgodbe o duhovih. Nato nek večer govorijo o strašnem duhu, ki straši po šoli in vsi v telovadnici vidijo duha ... Zgodba je zelo zanimiva, abavna ... Knjigo preberite in ugotovite, kako se zgodba konča.

Pia Vežjak

Intervju z BQL

V četrtek, 24. 10. 2019, sta našo šolo obiskala BQL (brata Anej in Rok Piletič), slovenski duo, ki se je leta 2016 prvič pokazal na slovenski glasbeni sceni. Prihajata s Koroške in s svojo glasbo navdušujeta mnoge oboževalce. Sodelujeta tudi s slovensko pevko Niko Zorjan, saj so skupaj posneli skladbi *Ni predaje ni umika* in *Vročje vroče*. **Koncert je bil nagrada na natečaju Vozim varno**, ko je skupinska slika 5. b pod mentorstvom Olge Debeljak Babnik dobila največ glasov na spletnem glasovanju.

Foto: A. Popović

Če želite izvedeti še več, pa si preberite intervju, v katerem sta nam zaupala tudi nekaj utrinkov s šolskih klopi.

Kakšni so občutki po današnjem nastopu?

ROK: Najini občutki po današnjem nastopu so fenomenalni, se vidi, da ima ta šola dobro energijo, da ste, kako naj rečem, res super.

ANEJ: Veliko šol je takih, ki so bolj zadržane, kadar pridemo. Fajn je, da smo bili vsi sproščeni in videlo se je, da se vsi zabavamo, tudi midva.

ROK: In energija je bila res fenomenalna.

Ali vesta koliko glasov je naša šola prejela za risbo Vozi varno?

ANEJ: Po neuradnih podatkih mislim, da je bilo 26.409 glasov, nekaj takega (*točen podatek, opomba T. D.*). Ja, sva si pogledala ta podatek in je noro velika številka in sva zelo vesela, da je tako.

ROK: Dvakrat več glasov, kot sva jih na Emi dobila. (*smeh*)

Ali sta letos imela že veliko nastopov?

OBA: Ja.

ANEJ: Tudi veliko jih je bilo po šolah. Predstavljava en projekt Slovenske ljudske so kul in mogoče se vidimo tudi na vaši šoli. Zdaj je ogromno datumov že zasedenih, zato ... Je pa taka zanimiva predstava, v kateri dokazujeva ...

ROK: Ne povedat preveč!

ANEJ: Samo, da povem trailer. Predstavljava slovenske ljudske pesmi. Zdaj bi jih veliko jih iz osnovne šole reklo: »Eh, kaj bom jst slovenske ljudske pesmi poslušal« in midva ravno to dokazujeva na najin mogoče malo smešen način

in na koncu te predstave vsak pozna slovenske ljudske pesmi in to je to, več pa ne bom povedal

Kakšni so vajini spomini na osnovno šolo?

ROK: Jaz osebno imam kar fine spomine, bil sem tudi relativno priden, a nagajiv učenec. Zdi se mi, da ko se sprehajam po vaši šoli ali pa drugod po osnovnih šolah dobim kar malo nostalgije in sploh ta *flash black* v jedilnici in take stvari so nekaj nepozabnega iz osnovnošolskih klopi.

ANEJ: Saj boste videli, isti boste.

Sta bila učenca, ki sta zbujala veliko pozornosti ali se bolj držala zase?

ROK: Jaz osebno zelo veliko zbujal pozornosti, na vsaki omari sem bil, povsod po stropu, kjerkoli.

ANEJ: Pa pri psihologu večkrat, verjetno.

ROK: No, saj sem bil priden otrok, ampak nagajiv.

ANEJ: Jaz nisem. Jaz sem bil zelo introvertiran, mevža, kot mi pravimo. Prvi nastop sem imel na valeti, potem po valeti, pa se je nekako vse izšlo.

Kaj iz osnovne šole najbolj pogrešata?

ANEJ: Jaz iz osnovne šole najbolj pogrešam to, da si imel malo odgovornost, skrbel si se zase. Ko gledam sebe kot otroka, je bila moja edina naloga ta, da sem priden, da se učim, naredim nalogo, in se med prostim časom družim s prijatelji. Kar se tiče denarja, finančnih stvari, nisem imel nobenih problemov. Šele potem, ko prideš v odraslejšo dobo, vidiš, da je fajn biti v osnovni šoli.

ROK: Ja. Dejansko edina skrb, ki sem jo jaz imel, je bila ... ko sem bil pri matematiki in učiteljica reče: »Rok, pokaži nalogo na strani 44!« No, jaz pa brez naloge. In to je bil tisti moment, ko sem si rekel, da bo treba več delat.

Bi se še kdaj vrnila v šolske klopi?

ROK: Ja.

ANEJ: Definitivno.

Tara Doles

Foto: A. Popović

Naše odločitve vplivajo na vse

Kaj sploh so odločitve?

Dejstvo, ki se določi oziroma sklone, nam na kratko obrazložijo na FRAN.SI. Kaj pa to pomeni nam? Poglejmo najbolj črn scenarij: ko se nekdo odloči, da se za volan usede pod vplivom alkohola, lahko ta slaba odločitev stane njegovega ali tujega življenja.

Vsi devetošolci se trenutno srečujemo z eno večjih odločitev, in to je odločitev o naši prihodnosti, **kako se bomo izobraževali, kateri poklic bomo izbrali in kam se bomo vpisali**. S to odločitvijo pride veliko vprašanj in stresa, kot s skoraj vsako drugo. Tudi jaz sem skozi leta sprejela veliko odločitev, še posebej v teh devetih letih osnovne šole.

So bile vse odločitve pravilne in imele pozitiven izid? Seveda, da ne, nekatere so ostale v preteklosti, nekatere pa so še vedno z menoj in me spremljajo, še posebej tiste dobre. Prav tako moramo biti glede naših odločitev odgovorni in za njimi tudi stati, ne smemo popuščati, pa tudi če je odločitev slaba, se bomo že odločili za kaj boljšega oziroma se s tega nekaj naučili.

So pa še meni najpomembnejše odločitve in to so besede, ki jih izbiramo pri pogovoru. Veliko jih ne pomisli na to, kaj govorijo, tako seveda pride do žaljivk in zmerjanja. **Kdaj ste nazadnje pomislili, kako se druga oseba počuti, ko ste ji rekli kaj žaljivega ali jo zmerjali?** Vsak ima svoja čustva in bolje se je odločiti (beri sprejeti ODLOČITEV) biti dobra oseba.

Bodite takšni, kakršni ste – pogumni, samozavestni ali pa sramežljivi, in delajte dobre stvari. Verjeti moramo v svoje odločitve, saj so konec koncev 'most uspeha' in ne glede na to, kar se nam zgodi, moramo stati za svojimi odločitvami.

Lejla Avdijaj

Alen Kobilica je maneken in športnik v triatlonu, izdeluje tudi sladoled. Alen je slep že 10 let. Oslepel je zaradi operacije, torej je slepota stranski učinek operacije.

ŠPORT

Ukvarja se s triatlonom. Teče, plava in kolesari. Ker je slep, tekmuje v paru. Njegov par vidi in mu govori kdaj zavije, kdaj se obrne ... Ko tečeta, imata elastiko okoli zapestja, ko plavata, imata elastiko okoli stegna, ko kolesarita, pa poganjata tandem (kolo za dve osebi), Alen sedi zadaj, partner pa spredaj, saj vidi in tako ve, kam morata. Dan pred tekmo si tekmovalci ogledajo, progno in Alen si po zvokih in po tipu zamisli, kako izgleda proga.

SLEPOTA

Alen Kobilica je slep že 10 let, čeprav se njemu zdi, da je oslepel včeraj. Ko je Alen oslepel, so se mu "prebudila" druga čutila. Sedaj se zanaša na sluh, voh in tip. Oslepel je po operaciji benignega tumorja na možganih. Slepota je bila stranski učinek operacije.

Ljudje večkrat pozabijo, da je slep, saj njegove oči izgledajo normalno.

CENTER ZA SLEPE IN SLABOVIDNE

Center je bil najprej za slepe in slabovidne, nato pa je postal še za druge, ki so npr.: avtisti, gluhi ... Otroci tam obiskujejo delavnice, plavajo, smučajo, tečejo, kolesarijo in se učijo uporabljati vse čute, ki so jim na voljo. Tam so zaposleni ljudje, ki jih je mar za te ljudi.

Ko otroci pridejo, jim zaposleni dobro predstavijo prostore. Prve dni se zaposleni zelo trudijo, da jim otroci zaupajo.

IZDELAVA SLADOLEDA

Alen izdeluje tudi sladoled, a ne navadnega. Izdeluje ekološki sladoled. Njegova ekipa želi, da je lahko sladko tudi zdravo. Sladoled prodajajo v "zdravih" trgovinah. Proizvajajo ga v Trzinu.

Alen je vzor vsem nam, da se kljub oviram, ki pridejo v življenju, pobere, sprejme težave kot izziv, se ne pritožuje in gre pogumno v nov dan. V nove zgodbe.

Alen Kobilica

Foto: O. Debeljak Babnik

Zame z eno besedo ... inspiracija.

Neverjetno je to, kako je še vedno poln življenja kljub izgubi vida, ki ga je izgubil po operaciji. V intervjuju je pokazal, da živi, kot da bi videl vse pred seboj. Pred izgubo vida je bil profesor za športno vzgojo, zdaj pa se sam ukvarja s športom, in sicer s triatlonom in smučanjem.

Nikoli se ni hotel naučiti brajice in življenje doživlja skozi ostale čute, za katere pravi, da so se mu močno izostrili. Morali bi videti, kako je svoje darilo ob koncu intervjuja otipal in povedal, kaj je na brisači narisano. Na sporočila pa z veseljem odgovori – telefon mu jih prebere tako, da nam Alen kar sam odgovori na pošto.

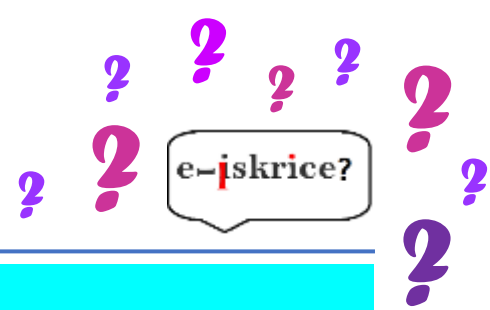
Alen je ustanovitelj društva za slepe in slabovidne otroke, ki jim pomaga pri športu, ustvaril pa je tudi sladoled, ki je okolju prijazen, saj pravi, da ima naš planet rad.

Kako pa Alen doživlja naš planet? Pravi, da slike ostanejo v spominu. Osebno sem mislila, da bo Alen rekel, da najbolj pogreša obraze ljudi, a pravi, da najbolj pogreša barve, posebej tiste živahne in udarne. A Alen nas doživlja prek naših glasov.

Fanta sta ga vprašala, kako ve, kaj zjutraj obleče, Alen je vzel priložnost in se pošalil: »Ne vem, če po nesreči obujem dve različni nogavici, si rečem, da je to moderno.« Na srečo mu tehnologija zelo pomaga in za modni nasvet lahko po video klicu pokliče prijatelja.

ALEN KOBILICA – športnik, podjetnik, maneken, motivator.
Ki vedno znova navdušuje in uči, da težav ni, so le izzivi.

Vprašali smo

Na naši šoli je kar nekaj učencev, ki prihajajo iz drugih držav, torej iz drugačnega okolja, drugačne kulture in iz drugačnega šolskega sistema. Vprašali smo nekatere izmed njih ali pa njihove starše.

Xiaoting prihaja iz Kitajske. Tam je bila tudi v vrtcu. Pravi, da je bilo na Kitajskem, čeprav je bila le v vrtcu, zelo zahtevno. Spominja se, da so pisali teste iz matematike in da je bilo zelo težko. Morali so znati angleščino. Pri šestih letih je prišla v Slovenijo.

Ko je prišla v Slovenijo, je bila zelo pretresena zaradi novega jezika. Na pripovedi njeni prijateljice, kako je v njeni (kitajski) šoli težko, kako dobijo domačo nalogo že prvi dan, kako jih sprašujejo že v drugem tednu ... je kasneje videla, da je slovenska šola lažja celo v primerjavi s kitajskim vrtcem. Videla je tudi, da je na naši šoli manj učencev.

Njeni starši pritrdijo, da je slovenska šola lažja kot kitajska, pravijo, da je v slovenski šoli veliko več igre.

Maša prihaja iz Rusije in je v Sloveniji že eno leto. Pravi, da je pouk tukaj podoben kot v Rusiji, a se nekoliko tudi razlikuje. V Rusiji osnovna šola traja enajst let. Na dan imajo šest do sedem šolskih ur, ki trajajo štirideset minut. Odmori tam trajajo deset minut, le glavni odmor traja dvajset minut. Pouk morajo obiskovati tudi ob sobotah.

Pravi tudi, da so si morali kupiti hrano v šoli. V šolo lahko hodijo dopoldne ali popoldne. Po večerji imajo pouk samo

drugi, tretji, peti in sedmi razred. Pri zgodovini, nemščini, francoščini in angleščini nimajo ustnega spraševanja. Po zaključeni osnovni šoli lahko gredo na univerzo.

Maša pravi, da ji tukaj ni všeč, saj je šola lažja. Pogreša tudi svoje prijatelje.

Lejla je v Sloveniji že štiri mesece. Prihaja iz velike šole. Glavna razlika med šolo v Bosni in tu je, da v Bosni ni organizirane malice, ampak imajo dvajset minut odmora, ko grejo lahko v trgovino ali pekarno, razen prvošolci, ki pojejo malico od doma.

Najbolj pogreša prijatelje, tu pa ji je najbolj všeč njena razredničarka.

Emir prihaja iz majhne podružnične šole, kjer so bili nekateri razredi združeni in na kateri učijo le tri učiteljice.

Tu je od začetka šolskega leta. Všeč mu je, da je organizirana malica. Zdi se mu, da je tukaj šola težja. Najbolj pogreša to, da ni v čevljih.

Za prste obliznit

*Si morda lačen? Je od šolskega kosila minilo že nekaj časa?
Tvojih staršev ni doma, ti pa si želiš malico?*

Če je tako, potem pa imam zate nekaj receptov,
kako si SAM lahko pripraviš okusno malico.

TUNIN SENDVIČ

Malo pobrskej po omari in iz nje vzemi **oljčno olje** in **konzervo tune**, odpri hladilnik iz njega vzemi **5 češnjevih paradižnikov** in **eno limono** ter iz košare za kruh vzemi **dva kosa kruha** ali pa **žemljo**, ki jo prereži na pol.

Kruh premaži z oljem in notri stresi tuno, narezane paradižnike ter stisni nekaj kapljic limoninega soka po tuni, paradižnikih in kruhu.

Sendvič daj v pečico ali **opekač kruha** in ga vzemi ven čez 5 minut.

PURANJI SENDVIČ

Odpri hladilnik in iz njega vzemi majonezo, puranjo šunko, 2 lista zelene solate in 3 rezine paradižnika. Odpri omaro in iz nje vzemi čebulo v prahu in sol. Iz košare za kruh vzemi 3 rezine kruha.

V malo skledo daj: 2 jedilni žlici majoneze, ¼ čajne žličke čebule v prahu in ¼ soli. Vse zmešaj. Popeci kruh.

Na eno od rezin namaži mešanico majoneze, čebule in soli. Nanjo položi list solate in rezine puranje šunke. Postavi drugo rezino kruha na vrh in rahlo pritisni. Na to rezino spet namaži mešanico in nanjo položi rezine paradižnika, šunke in drugi list solate. Namaži mešanico na tretjo rezino kruha in jo položi (z namazano stranjo navzdol) na vrh sendviča. Rahlo pritisni navzdol, da se sloji sendviča sprimejo.

Sendvič lahko še razrežeš, če želiš.

Zanimivo o šoli in šolstvu

Ste vedeli, da je v indijski šoli z imenom City Montessori kar 32.000 učencev.

Najvišja šola na svetu je v Tibetu in je na višini 5373 metrih nadmorske višine.

Ali ste vedeli, da so v Bolgariji šolarji doma (na počitnicah) mesec dni več kot pri nas.

Najstarejša šola na svetu je kraljeva šola v Canterburyu v Angliji. Ustanovljena je bila leta 597.

Šole v Franciji imajo najkrajše šolsko leto in najdaljše šolske dni.

Poletne počitnice v Čilih trajajo od sredine decembra do zgodnjega marca.

Na Norveškem otroci začnejo šolo, ko dopolnijo 4 leta, tako da je vedno nekdo nov v razredu.

V Afriki, v Ugandi, izvajajo nacionalno preverjanje znanja od otrokovega 3. leta starosti, in sicer dvakrat letno po en teden, več ur dnevno. Testiranje je del vrtčevskega programa.

Ali veste, da na svetu vsak peti otrok ne hodi v šolo (vse skupaj 303 milijonov otrok na svetu).

Letos smo se te rubrike lotili malo drugače: naše zvezde smo vprašali o njihovih spominih na šolo.

MAJA ZALOŽNIK, pevka

Imate na osnovno šolo lepe in manj lepe spomine in zakaj?

Moji spomini na osnovno šolo so lepi, predvsem od četrtega razreda dalje, ker smo bili starejši in smo se med sabo s sošolci in sošolkami bolje spoznavali, imeli smo več ekskurzij in športnih dni. Hodila sem tudi k pevskega zboru, da sem čim več manjkala od pouka.

Ste bili mirna ali bolj svojeglava učenka?

Na začetku verjetno bolj mirna, ko se je bližalo osmemu razredu vedno bolj svojeglava in drugačna. Sicer sem bila od četrtega razreda dalje vedno odličnjakinja, saj sem nekako imela v glavi, da moram imeti dober učni uspeh, da lahko izbiram, katero srednjo šolo si želim.

Čeprav sem bila odličnjakinja, me je bilo polno vsepovsod, rada sem se tudi kdaj stepla s sošolci, tako bolj za hec kot za res, nisem se pustila, da me preveč izzivajo.

Kaj vam je najbolj ostalo v spominu?

Če preletim vsak razred posebej, se vsekakor najbolj spomnim osmega razreda, saj je bilo to zadnje leto, da smo bili skupaj, potem so se naše poti razšle, eni smo šli v Maribor drugi v Celje itd. Spominjam se raznih izletov, ki smo jih imeli in pa seveda valetе, kako smo bili vsi lepi in elegantni za svoja leta.

Lejla Avdijaj

(foto: osebni arhiv)

ALEŠ NOVAK, stand up komik

Imate na osnovno šolo lepe in manj lepe spomine in zakaj?

Na OŠ imam predvsem lepe spomine. Se najde tudi kakšen grenak, ampak večina so lepi. Fajn smo se imeli, šola mi ni povzročala preveč problemov. Spoznal sem pa veliko prijateljev, s katerimi se še danes družim.

Ste bili miren ali bolj svojeglav učenec?

Mislil, da sem bil rahlo problematičen, ampak ne preveč. Nikoli nisem dobil kakšnega ukora ali kaj podobnega.

Kaj vam je najbolj ostalo v spominu?

Najraje se spominjam telovadbe in šolskih odmorov. Igrali smo košarko, nogomet ... lušno je bilo.

Bi še enkrat sedli v šolske klopi?

Ne, enkrat je dovolj. Sedaj imam nove izzive, rad se ukvarjam s komedijo in mi res ni težko hodit na "šiht".

Jurij Fortuna

(foto: splet)

LANA BRIŠKI, vlogerka in instagramerka

Imate na osnovno šolo lepe in manj lepe spomine in zakaj?

Na osnovno šolo imam tako lepe, kot tudi manj lepe spomine. Z veseljem se spominjam dobrih prijateljic, s katerimi smo veliko preživele ter zanimive ure svojih najljubših predmetov, sem pa imela včasih občutek, da ne spadam povsem v razred, saj sem se v nekaterih pogledih razlikovala od sošolcev.

Ste bili mirna ali bolj svojeglava učenka?

Znala sem biti mirna in pridno poslušati učitelje, s pravo družbo pa sem včasih tudi padla pod "slabši" vpliv klepetanja in smejanja.

Kaj vam je najbolj ostalo v spominu?

V spominu so mi najbolj ostale šolske prireditve, plesna tekmovanja in praznični sejmi, torej tisti prosti čas, ki ga z veseljem preživim na šoli s prijatelji.

Bi še enkrat sedli v šolske klopi?

Trenutno se še šolam na faksu, vseeno pa je moja prva ljubezen delo, ki ga opravljam. Torej snemanje in urejanje videov za YouTube, skozi to delo se največ naučim in mi daje naj več zagona za naprej. Morda pa se kdaj vrnem v šolske klopi kot profesorica svojega področja (digitalnega marketinga). Nikoli se ne ve.

Zala Pirc

(foto: osebni arhiv)

Pesnimo in pišemo

Narobe pravljica

PEPELEC

Nekoč je živel deček, ki je imel samo očeta. Mama mu je umrla, še ko je bil zelo mlad. Nato se je oče še enkrat oženil. Tri mesece kasneje mu je umrl še oče. Njegova mačeha in njegova polbratca Lukas in Kronan so zelo grdo ravnali z njim. Ker je bilo edino mesto, kjer bi se lahko pogrel, kamin, so ga klicali Pepeclec.

Nekega dne je pozvonila grajska napovedovalka iz palače in oznanila: »Jutri zvečer se bodo vsi fantje pomerili v *fight clubu* in najmočnejši se bo oženil s kraljično Kalipso.« Kronan in Lukas sta začela boksati v Pepelca in Mačeha je prepevala: »Moja sinčka bosta kraljeviča, jaz pa kraljica, prodala bom Pepelca, obogatela do konca ...« Naslednji večer sta se Kronan in Lukas pripravljala za boksanje. Ura je bila sedem in odpravili so se. Pepeclec je bil zelo žalosten, nato pa se je spomnil. S podstrešja je vzel čarobnega palčka. Palček ga je začaral, da je bil najmočnejši in najlepši na svetu. Palček mu je rekel: »Po tretji rundi se boš spremenil nazaj, zato pazi!«

Ob 8.30 se je začela tekma. Minila je prva runda, minila je že tretja runda. Pepeclec se je začel spreminjati. Hitro je stekel ven in izgubil boksarsko rokavico. Kalipso je oznanila: »Dokler ne najdemo tega fanta, ne bom mirna!!!«

Nato je kraljeva napovedovalka šla od hiše do hiše in vsi so pomerjali rokavico, a nobenemu ni bila prav. Nato je mati Kronanu odsekala mezinec, očistila sobo in lepo legla na kavč. Pozvonila je napovedovalka in prinesla rokavico. Kronan jo je pomeril in prav mu je bila (zaradi mezinca).

Potem je napovedovalka opazila kri in rekla: »GOLJUFJA!!!«

Ko je že hotela iti, je zagledala Pepelca in pomeril je rokavico. Prav mu je bila (zares). Napovedovalka ni opazila nič in tri dni kasneje se je Pepeclec (po novem Sky) oženil s Kalipso in srečno sta živela do konca svojih dni.

Ažbe Plavčak, 5. c (mentorica Irena Petrič)

Rok Sever, 3. a (mentorica Andreja Kovač)

Gala Sever, 4. b

(mentorica Vojka Lasič)

Lep razgled na zasnežene gore

Zjutraj smo se ob osem in dvajset zbrali pred šolo, da bi se odpravili na Osolnik. Razdelili smo si sendviče s sirom in pomarančni sok. Ko smo si vse pospravili v nahrbtnike, smo se posedli po avtobusu in se odpeljali. Po mojem mnenju smo se peljali kakšne pol ure, saj nisem imela občutka za čas, ker smo si ga z mojimi prijateljicami krajšale s petjem različnih pesmi.

Kmalu po tem, ko smo prispeli v Trnovec, smo se že začeli vzpenjati po makadamski stezi v hrib. Hodili smo ravno prav hitro, zato sem lahko vso pot opazovala naravo okoli sebe. Ob poti sem videla ogromno robid in takoj sem se spomnila na svoje paličnjake, ki se prehranjujejo z njihovimi listi. Naleteli smo tudi na prelepe ledene sveče, ki jih letos še nikjer nisem opazila.

Ko smo hodili že približno petnajst minut, smo prišli do smerokaza jaslice. Sledili smo mu in kaj kmalu prispeli na kraj, kjer je na bregu ob poti raslo veliko mahu, po katerem je tekla voda. V bregu so bile majhne vdolbinice, čez katere so se pretakali drobni vodeni potočki, v njih pa so se skrivali različni deli jaslic, ki so zaradi vode izgledali še bolj posebni. Tako lepih jaslic še nisem videla. Ko smo se jaslic nagledali, smo se odpravili dalje.

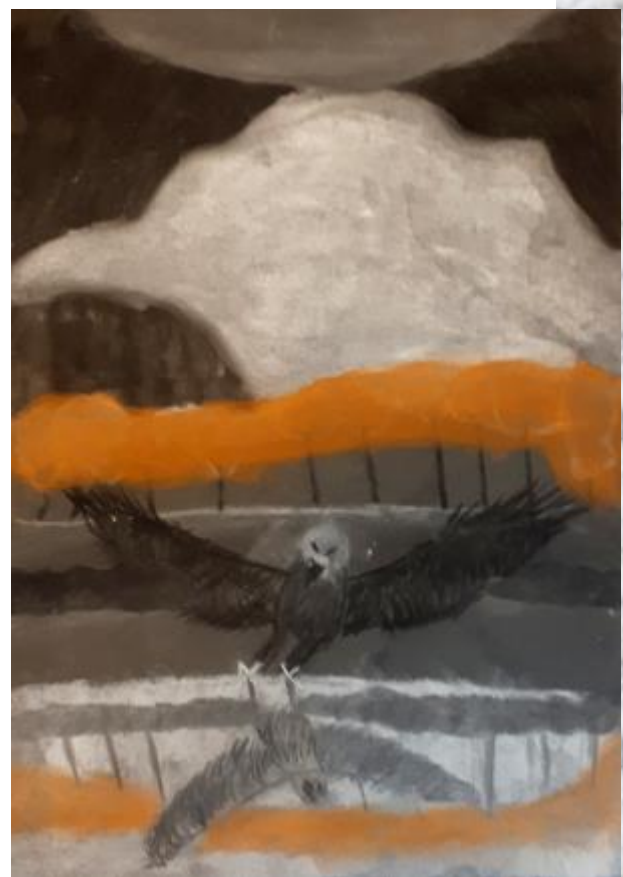
Še vedno smo hodili po makadamu in kmalu se je pred nami odprla jasa. Od tam smo že lahko videli vrh. Čez kakšnih deset minut sem bila prvič v življenju resnično vesela, da vidim cerkev, kajti to je bil znak, da smo prispeli na cilj. Usedli smo se na klopi in odprli nahrbtnike, iz katerih smo vzeli malico.

Z vrha je bil strašansko lep razgled. V daljavi se je videlo nekaj zasneženih gora. Učiteljica nam je povedala, da vidimo Kamniško-Savinjske Alpe ter za njimi najvišji vrh Karavank – Stol. Točno pred nami je bilo najbolje videti Grintovec. Uživali smo v razgledu in jedli malico. Kasneje smo se začeli loviti in poditi, saj je bil vrh en sam velik travnik, ki je bil ravno pravšnji za različne športne igre. Po enournem lovljenju smo se odpravili v dolino. Vso pot nazaj smo prepevali in se zelo zabavali.

V avtobusu sem bila tako utrujena od vseh vtisov, da nisem mogla več prepevati, zato sem se s svojo prijateljico Natalijo vso pot igrala resnica, sanje, laž.

Ta dan mi je bil zelo všeč, saj je bil izlet res lep. Všeč mi je bila narava, ki nas je obdajala. Zelo mi je bil všeč vrh in predvsem razgled. A ta pohod ne bi bil nikoli tako čudovit, če ne bi bilo lepega vremena.

David Petkaski, 9. b (mentorica Suzana Zgonec)

Edvin Baltić, 7. b (mentorica Suzana Zgonec)

Alina Jarh, 5. b
(mentorica Olga Debeljak Babnik)

Srakino gnezdo

Nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami je živel sraka. Živela je na čudovitem zelenem drevesu. Tu je živela že več let. A neke noči je deževalo, grmelo, se bliskalo in pihalo. Sraka, ki ni vedela, da v drevo lahko udari strela, se ni umaknila. Nato pa se je zgodilo ravno to. Strela je udarila v drevo, sraka je zbežala v grm in opazovala, kaj se dogaja.

Ko se je nevihta umirila, je zaspala. Zjutraj je bilo njeno drevo čisto posušeno, njeno gnezdo pa je zgorelo. Zato se je odpravila iskat novo drevo za novo gnezdo. Iskala ga je sedem dni in sedem noči. Na koncu se je ustavila, ni več zdržala, saj je bila že čisto shirana, ker na poti ni našla nobene hrane. Ko pa je odšla v grm iskat sadeže, je namesto tega našla jamo.

Vjami je živel čarovnica in ko jo je sraka videla, se je najprej ustrašila. A čarovnica ji je rekla, da ji bo pomagala, saj je v svoji čarobni krogli videla, da potrebuje drevo za gnezdo ter hrano. Zato ji je dala sadiko posebnih borovnic, za katere velja, da so zelo hranljive, če poješ le eno, si sit za cel dan. Poleg tega pa ji je podarila čarobno leskino vejo, ki te vodi do željene stvari. Sraka se je zahvalila čarovnici in odšla. Pojedla je borovnico in odpravila se je na pot. Veji je rekla, naj jo pelje do drevesa za gnezdo in peljala jo je k njemu. Tako je našla velik zelen hrast in tam naredila lepo udobno gnezdo.

Jn tako je živel srečno do konca svojih dni.

Izak Lev Coccej Minattti, 1. b (mentorica Danica Zupancič Pavlič in Nerotica)

Urban Šegula, 3. a (mentorica Andreja Kovac)

Špela Štrumbelj, 6. a
(mentorica Andreja Popović)

Zarja Reya, 9. a
(mentorica Suzana Zgonec)

Cesarjeva namišljena oblačila

Neža Kolšek Cerar, 5. c (mentorica Irena Petrič)

Pozdravljeni, sem Lili in moja družina je zelo revna, naši deželi pa kraljuje cesar, ki misli le nase ter svoja oblačila. Z mamo in očkom po mestu prodajamo doma sešite blazine, ki jim mama naredi iz starih oblačil. S tem dobimo le toliko, da si lahko kupimo najbolj skromen hlebec v pekarni.

Nekega dne sta v mesto prišla dva sumljiva gospoda. Cesar ju je pospremil v dvorec, tam so se nekaj dogovarjali. Naslednje jutro jima je nekdo pripeljal velike lesene statve, s katerimi sta v palači začela nekaj delati (to sem videla skozi kuhinjsko okno). Pri našem skromnem kosilu pa v sobi v palači ni bilo videti nič. Naslednje kosilo sem prav tako opazila, da ni nikogar in sem se vtihotapila v sobo in videla, da na statvah ni blaga. Nato sem zaslišala, da nekdo prihaja in zbežala. Za las je šlo!

Kaja Urh, 7. c (mentorica Suzana Zgonec)

Xi Lin, 8. b (mentorica Suzana Zgonec)

Zjutraj sem se odpravila k cesarju in mu povedala, da mu tkalca lažeta v obraz. Najprej mi ni verjel, ko pa sem mu pokazala, da na statvah ni videti nič, sta tkalca začela zatrjevati, da neumneži ne vidijo tkanin. A potem, ko naj bi blago raztegnila, sem dokazala, da se ga ni možno dotakniti. Ko je sam poskusil, ali je res, je videl, da blaga ni in s pomočjo straže dobil dano zlato nazaj in ga podaril naši družini ter drugim, ki so ga res potrebovali.

Sleparja sta bila pregnana iz mesta in tudi sama ne vem, kje sta zdaj.

Špela Štrumbelj, 6. a
(mentorica Andreja Popović)

Nepremišljeni cesar

Ko sem prišla na grad, sem videla, da je cesar zadolžil tkalca, da mu stketa oblačila. Jaz oblek nisem videla. A cesar se je hvalil po dvorcu, tekel in sopihal. Meni se je zdelo, da ima že preveč oblačil, a njemu se ni zdelo tako.

Cesarju sem želela povedati, da sta to samo prevaranta, a on me je preslišal. Sleparka sta se namreč delala, da tketa. Nihče na dvoru ni videl oblačil, zato je veliko uslužbencev na dvoru zamenjalo delo. Na dvoru je kmalu ostal le cesar in poštena ministra. Cesar je šel pogledat, kaj je za steno. Odkril je neznansko lepa oblačila. Vsa si je nadel. »Obleke so mi kot ulite!« je ponosno skakal. Videla sem odprto steno, ko sem prišla v kuhinjo. Tudi jaz sem pogledala, kaj je notri. Ob cesarju sem opazila veliko omaro. Ko sem odprla predal, so bile notri knjige o kvačkanju in tkanju. V neki knjigi je bilo naslov: Klasične šale, ki peljejo v bogatijo. Cesar je knjigo prebral in ugotovil da sta morda tkalca res sleparja, a temu ni verjel. Rekla sem mu, da jaz vem, da sta, ker prav nihče zares ne vidi oblačil. Cesar je premislil, nato pa ga je zamotila obleka z rožicami, nakitom in bleščicami.

Zvečer sem se odpravila domov, saj nisem prenašala obsedenega cesarja. Spomnila sem se načrta, kako bom prepričala, da oblačil ni. Vzela sem vrečo in se odpravila na dvor. Cesarju sem rekla, da naj pride pogledat oblačila, ki sta jih stkala. Ko sva s cesarjem prišla do statev, sem iz vreče vzela moko in jo posula po tkanini, moka je padla po tleh. »Vidite, cesar, moka ni pristala na oblačilih, kar pomeni, da ni oblek in tkalca sta sleparja!« Tkalca sta si izmišljala razne zgodbe. A cesar jima ni verjel. Nagnal ju je z dvora.

Naslednji dan je cesar oblekel oblačila, ki jih je našel za steno. Vsi vaščani so bili veseli, da so pametni in sposobni za svojo službo. Gospodinje in delavci so se presenečeno vrnili na dvor, saj so zdaj videli oblačila in so bili pametni. Cesar pa je vedel, da njegovo delo ni narejeno, zato se je zresnil in naredil vse, da je mesto vodil zelo odgovorno. Jaz pa sem se vrnila domov.

Brina Habjan, 6. a
(mentorica Andreja Popović)

Pia Kumar Baumann, 7. a (mentorica Suzana Zgonec)

Beti Bandelj, 7. b (mentorica Suzana Zgonec)

Iva Lazar, 7. b (mentorica Suzana Zgonec)

Skrivnostna družina

Za devetimi gorami, za desetimi vodami in dvema potokoma stoji manjša vasica.

V njej prebivajo manjše družine. Ena izmed družin pa je zelo nenavadna. Njihova hiša izgleda zapuščena, čeprav v njej živijo ljudje. Vsako noč v njej gori bakla in večkrat se slišijo čudni glasovi. Meščani vasice še nikoli niso videli družine iz te hiše, saj se je bojijo, zato pravijo, da v njej straši. V okolici te hiše ne živi nihče.

Njihova radovedna soseda se je nekega dne odločila, da bo to hišo malo raziskala. Nekega dne je potrkala na njihova vrata in čakala. Vsi zvoki so se umirili in vrata je odprla neka ženska. Ženska jo je vprašala, zakaj se je oglasila. Soseda je zamahnila z roko in se začela smejati ter dejala: »Hahaha, že vrsto let smo sosedje, pa se nič ne vidimo. Odločila sem se, da vas pridem malo pogledat, da vas končno spoznam!« Ženska je privolila: »Veste kaj, ljuba soseda, prav imate. Samo malo počakajte, da skočim po svojo družino.«

Ko je odšla, se je soseda razgledala po svoji sobi in zazdelo se ji je, da se je vaza za rože premaknila. Odšla je do vaze, jo prijela v roke in si jo boljše ogledala. Ugotovila je, da je oči ne varajo. Vaza je živa. Vsa panična jo je izpustila iz rok in se usedla nazaj na stol. Od daleč jo je opazovala. Vaza je sicer padla na tla, vendar je ostala popolnoma cela. Soseda se je petkrat pokrižala, nato pa je prišla ženska z otroki. Predstavila svoji dve hčerki in sina. Po stopnicah je prišel mož in se predstavil. Soseda je bilo še zmeraj strah vaze, zato si je nekaj izmislila in rekla: »Ojoj, ravnokar sem se spomnila! Na štedilniku sem pustila kavo! Adijo, sosedje, se še kdaj vidimo.« Vsa panična je zbežala iz hiše in skozi ključavnico opazovala dogajanje. Skoraj jo je zadela kap, ko je videla, kaj se je zgodilo. Pomela si je oči in še enkrat pogledala. Mislila si je: »Saj ne more biti res.«

Pokrižala se je in globoko zajela sapo. Ko je prišla k sebi, je dojela, da so bili vsi ljudje v hiši predmeti. Družina se je spremenila v predmete in vsi hišni pripomočki so začeli skakati po hiši. Vse je preštela in ugotovila, da jih je bilo sedemdeset.

Hitro je odhitela domov in se spomnila načrta. Vse meščane je popoldne zbrala pred cerkvijo in jim povedala o sosedih. Odpravili so se k njim. Razbili so vrata in videli, kako predmeti plešejo. Predmeti so se od strahu spremenili nazaj v ljudi in postali zelo začudeni ter prestrašeni.

Ženska je meščane zbrala v hiši in jim začela pripovedovati: »Pred davnimi časi je našega prapraprapraprapraprapradedka neka zlobna čarovnica uročila v predmet. Vsi potomci pa smo urok pdovali. Tako se lahko spremenimo v predmete.« Meščani so to razumeli in se spoprijateljili z njimi. Srečno prijateljstvo živi še danes.

Ana Bedenčič, 9. a
(mentorica Suzana Zgonec)

Bina Bandelj, 9. c
(mentorica Suzana Zgonec)

Lucija Gobakar, 9. a
(mentorica Suzana Zgonec)

Kraljeviča in goreči pesek

Za izmišljeno pravljico za domače branje sem si izbral naslednje književne junake: **Popka** zaradi njegovega dobrega srca in poguma v pravljici *Popek*, **Čoso** iz pravljice *Čoso* zaradi njegove zvitosti in pametnega mišljenja, ter moža iz pravljice *Kaj bi še vrečo nosili* zaradi njegovega humorja v pravljici (zaradi lažjega razumevanje pravljice pa sem mu dal ime **Bratislav**).

Nekoč je živel star kralj. Štel je že sto let in več, zato je počasi začel razmišljati, kdo ga bo nasledil na prestolu. Imel je dva sinova, oba že zrela za prestol ter željna krone. Ime jima je bilo **Popek** in **Bratislav**. Bila sta pametna in prebrisana.

Tako se je zgodilo, da je napočil čas za izbiro naslednika. Stari kralj je poklical sinova k sebi in jima dejal: »Tisti, ki mi bo v sedmih dneh prinesel goreči pesek iz zmajeve jame, tisti me bo nasledil. Vendar pazita, saj jamo straži prebrisan skopuh **Čoso**, ki nikomur, razen močnejšemu ali pametnejšemu od sebe, ne pusti v jamo.«

Prví je krenil **Popek**. Med potjo je nedaleč od steze zagledal majhno sivo ptičico in jo hitro spravil v žep. Naposled je le prispel do jame, pred katero je kot po navadi stražil **Čoso**. Že je hotel vstopiti, ko ga je **Čoso** ustavil, rekoč: »V jamo te spustim le, če zalučaš svoj kamen tako visoko, da bo ostal v zraku dlje od mojega kamna.« Naposled sta se le dogovorila. Prvi je metal **Čoso**, ki je bil res neverjetno močan. Svoj kamen je zalučal tako visoko, da je šele naslednji dan z veliko hitrostjo priletel nazaj na zemljo. Na vrsto je prišel **Popek**. Namesto kamna pa je iz žepa skrivaj potegnil ptico ter jo zalučal v zrak. Ptica je seveda odletela, moža pa sta čakala »kamen«. Ko ga niti tretji dan ni bilo nazaj na zemljo, je **Popek** smel vstopiti v jamo in si nabrati gorečega peska. V domače kraljestvo se je vrnil že sedmi dan.

Zdaj je do vhoda v jamo prispel tudi **Bratislav**.

Pred jamo ga je, tako kot njegovega brata, ustavil **Čoso**. V jamo ga ni hotel spustiti, dokler mu ne pove velike laži. **Bratislav** se je za trenutek malce zmedel, nato pa je spregovoril: »Rodil sem se kot sin edinec v revni koči. Očeta nisem poznal, saj je revež umrl že devet let pred mojim rojstvom. Tako sem moral mami pomagati pri oskrbovanju svojih sedmih bratov in sester.« Na tej točki ga je **Čoso** ustavil in ga spustil v jamo, saj je spoznal, da fant ni od muh. Zgodilo se je, da se je tudi **Bratislav** vrnil v kraljestvo že sedmi dan.

Kralju tako ni preostalo drugega, kot da kraljestvo razdeli na pol. Sinova sta si pametna, kot sta bila, uredila kraljestvo in vladata še danes, če se le ni našel kdo pametnejši od njiju.

Uroš Pibernik, 3. a (mentorica Andreja Kovač)

Maks Sbrizaj, 9. c (mentorica Suzana Zgonec)

Resnična zgodba

V našem razredu imajo navado brusiti jezike o drugih.

Danes sem bila na vrsti jaz, sprehajala sem se po hodniku, ko sem zaslišala, kako so si moje ime podajali po ustih. Že takoj sem vedela, da bo Zoja največ govorila, saj me je imela že cel teden na piki. Približala sem se, in ko so me opazili, so molčali kot grob. Rekla sem jim, naj si natočijo čistega vina in naj pogledajo resnici v obraz.

Sama ušesa so jih bila, ko sem jim govorila o tem, kako žalostne je to, kar počnejo. In ko sem jim rekla, naj izpljunejo o tem, kaj jih tišči, so imeli cmok v grlu. A mene slišano ni prizadelo, nisem pa vedela, da je moje ime tako sladko, da ga morejo vsi vlečiti po ustih.

Sara Mustafić, 8. c
(mentorica Tea Trušnovec)

Luiza Koca, 2. a (mentorica Špela Meglič)

Ajna Mulalić, 8. b (mentorica Suzana Zgonec)

Galjotova zgodba

enaindvajseti listopad, sredo – sredi morja

Utrujen sem tako zelo, da bi najraje kar zaspal, kot da bi bil doma. Zelo že pogrešam tisto okusno hrano, ki sem jo jedel v Ljubljani. Upam, da je moja družina v redu in me ne pogrešajo preveč. Skrbi me, da bi od žalosti kdo zbolel. Upam, da bom še kdaj prišel domov in se srečal z njimi. Zelo obžalujem, da sem za čevlje zaračunal več, kot so bili vredni. Kaj vse bi dal, da bi lahko zavrtel čas nazaj. Nehati moram pisati, saj moram nujno veslati.

Nando Dragič, 7. b (mentorica Suzana Zgonec)

petindvajseti listopad, nedelja – sredi morja

Obžalujem to, da ne morem vsak dan pisati dnevnika. Ampak preprosto zaradi veslanja nimam dovolj časa. Mislim, da se nečemu bližamo. Mogoče je obala. Morda ravno tista, kjer sem se vkrcal na galejo! Približali se ji bomo v manj kot eni uri. Res upam, da je to obala, kjer sem začel to mučno potovanje na morju. Moja družina bi bila tako zelo zelo vesela, da me spet vidi. Pa še lahko bi se jim opravičil za vse, kar so prestali zaradi mene. Še nikoli v življenju si nisem tako želel, da bi jih spet videl.

Mariia Sutormina, 9. b (mentorica Suzana Zgonec)

Eno uro kasneje ...

Bližamo se obali. Zdaj se že bolj razločno vidi podrobnosti, saj smo že skoraj tam. Pred nekaj minutami sem ugotovil, da to ni ta obala, za katero sem jo prej imel. To me je zelo potrlo. Pa tako sem se že veselil svojega srečnega konca. Na obali se nekaj premika. Neki mladi mladenič. In tako kar sam, brez vsega. Ko se približamo obali, ga vprašam, če me pozna. Sprva me ni slišal, saj je bilo na galeji zelo hrupno, a ko sem ga vprašal drugič, mi je odgovoril pritrdilno.

Sofia Žižmund, 5. C (mentorica Irena Petrič)

Potem ga vprašam, če ve, kako je z mojo družino. Pove mi, da bo moj sin novo mašo pel, moja hči se moži, moja žena pa ima novega moža. Ob tem sem se razjezil in silno razžalostil. Naenkrat me je minila želja, da bi še enkrat šel domov. Saj tako ali tako ne bi mogel. To ne uspe skoraj nikomur. A vseeno sem hotel, da bi se me spominjali, zato sem iz torbe izvlekel nekaj zlatnikov za sina, zlat prstan za hčer ter sporočilo za ženo, v katerem sem ji omenil, da me ni več na svetu. Mladeniču sem dal vse to rekoč: »Daj to članom moje družine.« Odpluli smo dalje, meni pa so se po licih spustile solze, saj sem se zavedal, da je to moje zadnje potovanje.

In živila sta srečno do konca svojih dni

Aliče Osvald Posavec, 8. c (mentorica Suzana Zgonec)

Vsi poznamo že klasično zgodbo o Romeu in Juliji – slavno tragedijo Williama Shakespearja, ki opisuje kratko in tragično ljubezensko zgodbo mladega para, ki sta si na videz popolnoma usojena in naj bi posebej ljubezen, ki jo ta svet premore. Lahko bi dejali, da njuna zgodba deluje kot kičast, v papir zaviti hollywoodski film, s to izjemo, da izvirna zgodba nima pričakovanega srečnega konca in tistega “pocukranega”, morda že čisto izrabljenega “In živila sta srečno do konca svojih dni.” Seveda pa je ravno ta tragični konec dal ljudem zamisel, da bi ga spremenili po svoje in bi ta zgodba živila še naprej.

Lahko bi si izbrali marsikateri konec te zgodbe, a le redki bi popolnoma pristajali zgodbi s toliko detajli. Na primer ne bi si mogli izbrati konca, kjer Julija popije strup in izgleda mrtva, do Romea pa sel pripotuje pravočasno in Romeu zaupa, da se bo njegova draga zbudila in naj jo pride rešit iz grobnice šele takrat. Romeo je bil preveč zaletav, da bi poslušal tak nasvet in bi se verjetno v tistem trenutku odpravil na reševanje svoje Julije. Verjetno bi tudi v tem primeru srečal Parisa in ga ubil. Potem bi najbrž nase pritegnil preveč pozornosti in z Julijo ne bi mogla kar tako neopaženo pobegniti. Romea bi lahko opazili in imel bi še hujše težave kakor prej, ko je bil izgnan, Julija pa bi padla v nemilost vse Verone zaradi zaigrane lastne smrti. Ne bi si mogli izbrati tudi konca, kjer se mladi par naseli kje na deželi. Kot otroka bogatih meščanskih rodbin najbrž nista bila navajena trdega dela, da bi se imela s čim preživljati v življenju.

Jerneja Gorjanc, 8. b (mentorica Suzana Zgonec)

Torej, bolj ko se poglobljamo v zgodbo samo, težje je v njej najti srečen konec, ki ga je v taki prepovedani ljubezni težko pričakovati. Pa ne, da ji ne bi pristajal. Prav nasprotno – zgodba bi bila veliko lepša, če bi se lahko zaključila s tistim pocukranim “In živila sta srečno do konca svojih dni”.

Romeo in Julija današnjih dni

Daša Vidmar, 6. a (mentorica Suzana Zgonec)

Lucija Dirnbek, 7. a (mentorica Suzana Zgonec)

Romeo in Julija sta se spoznala na "discord serverju", medtem ko sta igrala neko igro imenovano "call of duty". Nekaj časa sta igrala, potem pa je Romeu crknil internet, zato je za foro vključil mobilne podatke in se "joinal" nazaj v server. Ker je Romeu crknil internet, nista mogla več igrati in sta se odločila, da se gresta pogovarjat. Vendar Romeo ni vedel, da je Julija iz "gaimerske" ekipe Capulet, kar je konkurenčna ekipa ekipi Monteg. Trenerja obeh ekip sta bila očeta Romea in Julije, ki sta se že pred leti sprla, ker je Romeov oče goljufal pri igri "tetris" in ga s tem porazil na "gaimerskem" prvenstvu v Veroni.

To ni zaustavilo Romea in Julije, da sta se začela na skrivaj dobivati "discord serverju". Kmalu sta drug drugemu dovolj zaupala, da sta začela uporabljati kamero na računalniku in se s tem drug v drugega zaljubila. Kmalu po tem je Romeo tudi dobil Julijino telefonsko in jo je namesto klepetanja po "discord serverju" začel klicati in pošiljati sporočila.

Julijin oče ni vedel za zvezo med Romeom in njegovo hčerjo, zato jo je hotel omožiti. Julija tega ni želela in je odklonila poroko s Parisom iz ekipe Grofov. To je očeta razjezilo in ji je zato pobral vse elektronske naprave, zato je Julija prosila svojo prijateljico, če ji posodi telefon. Julija pove Romeu žalostno novico, zato Romeo predlaga, da se onadva poročita na skrivaj. Julija se strinja in tako se jutri tudi poročita. Medtem pride Romeov najboljši prijatelj v 1v1 z Julijinim bratrancom. Romeov prijatelj zmagaja, vendar iz jeze Julijin bratranec v njega vrže stol in ga ubije.

Ob izgubi najboljšega prijatelja se Romeu strga in Julijinega bratranca Taybalta s "p90"-jem ustrelil v glavo. Romeovo dejanje pride na poročila, zato je moral zbežati iz Verdone, saj je iz nje izgnan. Julija se odloči, da gre na črni trg po nek napoj, ki te naredi navidezno mrtvega za 42 ur. Julija se tudi odloči, da na poroko privoli, da bi ji oče vrnil telefon, da bi sporočila Romeu svoj načrt. Oče je bil zadovoljen in ji je vrnil telefon. Julija je Romeu poslala "text message", a ker Romeo ni imel signala, sporočilo ni prišlo do njega. Julija spi napoj, preden pa to naredi, reče: "Alexa, nastavi timer za 42h". Čas odšteva, dokler je zjutraj njen novi mož ne najde mrtve v postelji.

Priredili so pogreb, ki ga je videl ves svet, saj je nekdo "strimal". Ta "strim" je videl tudi Romeo in se z avtobusom odpeljal v Verdono. Ko Romeo pride v Verdono, pretepe nekega starca in mu ukrade pištolo. Romeo pride h grobu in ga odpre, takrat pa Julijin ženin ni mogel spati in se je odločil, da ob smrti Juliji podari svojo najljubšo konzolo. Tam zagleda Romea in ga nekaj časa zmerja in poskuša ubiti, nato pa Romeo ustrelj Parisa v glavo. Romeo nato prime Julijo za roko, usmeri pištolo v svojo glavo in jo sproži. Minuto pozneje se Julija zbudi in vidi mrtvega Romea z revolverjem v roki. Od žalosti tudi Julija naredi samomor.

Zjutraj v grobnici najdejo tri trupla, ki zbližajo stare sovražnike in jim pomagajo, da obe družini končno zakopljeta bojno sekiro, da se ne bo to zgodilo še kateremu izmed njunih otrok.

Lana Burjek Novak, 7. c (mentorica Suzana Zgonec)

Šola je dovolj resna tema, da se lahko o njej tudi šalimo.
No, moramo se, da preživimo.

Preskakovanje

»Janezek, zakaj skačeš po učilnici!?« jezno kriči učiteljica.
»Učiteljica, pa saj ste rekli včeraj ...«
»Kaj sem rekla?«
»Da če se dovolj potrudim, lahko preskočim razred!«

Na klancu

Učiteljica v pogovoru z učenci:
»Janezek, mama mi je povedala, da zelo rad bereš.«
»Tako je,« potrdi Janezek.
»Si že bral? Na klancu?«
»Ne, jaz berem, kjer hočem!«

Športne novice

Mali Janezek sedi v šolski klopi in prebira športne novice. Opazi ga učiteljica:
»Janezek, takoj odloži novice in se prikaži pred tablo.«
Janezek vstane ter počasi pristopi do učiteljice.
Ta na tablo na napiše 3:3 ter povpraša po rezultatu.
»Neodločeno!« ji v športnem duhu odgovori Janezek.

Pri naravoslovju

»No Buček, ti pa zdaj lepo povej, koliko kosti imaš v telesu?«
»Najmanj dva tisoč petsto.«
Učitelj: »Zakaj pa me nisi včeraj poslušal, ko sem razložil, da je v človeškem telesu dvesto kosti.«
Buček: »Saj sem! Ampak sem danes zjutraj jedel sardine.«

Višina šole

Učiteljica vpraša učenca: »Koliko je visoka šola??«
On ji odgovori: »Dva metra.«
Učiteljica vpraša: »Zakaj ravno toliko?«
Učenec reče: »Ker jo imam čez glavo.«

Pri kemiji

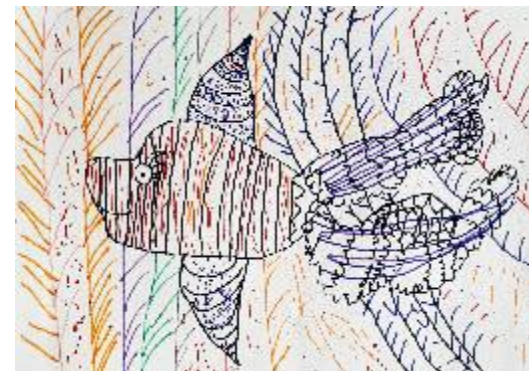
Janezek pride domov iz šole in ga očka vpraša: »Kaj ste imeli danes na urniku?«
Janezek odgovori: »Imeli smo kemijo.«
Očka ga vpraša: »Kaj ste pa delali?«
Janezek odvrne: »Delali smo dinamit!«
Očka spet vpraša: »Kaj pa imate jutri v šoli na urniku?«
Janezek vpraša: »Kakšni šoli?«

Vida Arko, 8. c (mentorica Suzana Žigonec)

Filip More, 1. a (mentorica Sabina Bauer)

Ajina Burzič, 2. a (mentorica Špela Meglič)

Za vas poiskale:

Tia Babić, Beti Bandelj,
Alja Sterle, Chloé Amand